

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

881

Vragen van het lid **Jasper van Dijk** (SP) aan de Minister voor Rechtsbescherming over *deurwaarders die onterecht kosten in rekening brengen*. (ingezonden 4 november 2019).

Antwoord van Minister **Dekker** (Rechtsbescherming) (ontvangen 27 november 2019).

Vraag 1

Wat is uw oordeel over het bericht: «Deurwaarder GGN moet tienduizenden klanten compenseren na zaak e-Court»? ¹

Antwoord 1

Het bericht is gebaseerd op de uitspraak van het Hof van beroep van 29 oktober 2019 in een tuchtzaak tegen een gerechtsdeurwaarderskantoor. In deze tuchtzaak stond ter discussie de bevoegdheid van de gerechtsdeurwaardersdienstverlening ten behoeve van arbitrage door het zogenoemde e-Court. Gezien het rechtsstatelijke belang van een goede uitoefening van het ambt door de gerechtsdeurwaarder mag geen onduidelijkheid bestaan over wat onder die ambtsuitoefening wordt verstaan. Dit ambt brengt bepaalde verantwoordelijkheden en privileges met zich mee.² Juridisch gezien ligt er nu een duidelijke uitspraak van de hoogste tuchtrechter over de relatie tussen exploitatie en ambtshandelingen, over de rechtmatigheid van de toegang tot de basisregistratie personen (BRP) en over de vraag of de kosten van het exploitatie (de ambtshandeling) mogen worden doorbelast aan de schuldenaar.

Vraag 2

Is het juist dat circa 34.000 mensen circa 160 euro onterecht hebben betaald aan deurwaarderskantoor GGN?

Antwoord 2

Dat is aan de burgerlijke rechter om vast te stellen. De tuchtrechter heeft met nadruk voorop gesteld dat het niet aan de tuchtrechter, maar aan de burgerlijke rechter is om bindend vast te stellen hoe regels van burgerlijk recht en burgerlijke rechtsvordering (waaronder begrepen eventuele aansprakelijkheid voor schade) worden uitgelegd. Het landelijk overlegorgaan

¹ Kassa, 2 november 2019, <https://www.bnnvara.nl/kassa/videos/524445>

² Kamerstuk 34 047, nr. 3.

sociaal raadslieden (LOSR) heeft reeds een proefproces aangekondigd. Ook de andere betrokken partijen – zo lees ik in het door u aangehaalde mediabericht – zoeken uit of sprake is van ten onrechte in rekening gebrachte kosten.

Vraag 3

Deelt u de mening dat GGN dit geld uit zichzelf moet terugbetalen aan gedupeerden? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wat onderneemt u om dit te realiseren?

Antwoord 3

Dat oordeel is uiteindelijk aan de burgerlijke rechter. Zie het antwoord op vraag 2. Uit het bericht maak ik op dat het de intentie is van betrokken partijen om daar waar sprake is van ten onrechte in rekening gebrachte deurwaarderkosten, zij zich zullen inspannen om dat recht te zetten.

Vraag 4 en 5

Bent u het ermee eens dat de berisping van de tuchtrechter terecht is, maar dat GGN er ook toe moet worden aangezet om het geld actief terug te betalen? Zo nee, waarom niet?

Deelt u de mening van de Landelijke Organisatie Sociaal Raadslieden (LOSR) dat GGN alle ten onrechte in rekening gebrachte kosten uit zichzelf moet corrigeren en terugbetalen en dat ook de zorgverzekeraars hierin moeten bijdragen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4 en 5

Het oordeel van de tuchtrechter op de klacht is helder. Dat impliceert echter nog niet dat de deurwaarder op basis van deze uitspraak actief geld terug moet betalen. Zie het antwoord op vraag 2. In deze kwestie is het aan betrokken partijen om te bepalen of er schuldenaren gedupeerd zijn en daar waar sprake is van ten onrechte in rekening gebrachte deurwaarderkosten, zich te zullen inspannen om dat recht te zetten. Of en in welke mate opdrachtgevers eventueel zouden moeten bijdragen in de kosten die de deurwaarder voor het uitbrengen van het exploit gemaakt heeft, is aan opdrachtnemer en opdrachtgever.

Vraag 6

Bent u het ermee eens dat digitale rechtspraak (e-Court) niet geschikt is voor dit soort zaken? Bent u bereid te realiseren dat cliënten op zijn minst hun akkoord moeten geven aan digitale rechtspraak?

Antwoord 6

E-Court maakt in consumentenzaken gebruik van arbitrage. In mijn brief van 16 april 2018 ben ik uitgebreid daarop ingegaan.³ Zoals ik destijds al aangaf, sta ik positief tegenover innovatieve vormen van (digitale) geschilbeslechting die zien op het bereiken van een effectieve, betaalbare en voor beide partijen bevredigende oplossing. E-Court zou hieraan een bijdrage kunnen leveren, mits aan de wettelijke vereisten is voldaan, zodat de rechten van partijen worden gewaarborgd. Zo kijk ik er nog steeds naar. Het is niet zo dat de keuze voor een traject van digitale rechtspraak buiten de consument om gebeurt. Het wettelijk kader biedt consumenten jegens wie arbitrage wordt aangespannen de mogelijkheid om binnen een maand alsnog de keuze voor de overheidsrechter te maken.⁴ De voorzieningenrechter die een verzoek om toestemming tot tenuitvoerlegging van een arbitraal vonnis in een consumentenzaak beoordeelt, is verplicht om het arbitragebeding ambtshalve (zonder dat de consument het hem heeft gevraagd) daarop te toetsen alsmede om na te gaan of de consument daadwerkelijk de in het arbitragebeding opgenomen termijn van ten minste een maand is gegund. Dat heeft de Hoge Raad onlangs bevestigd.⁵

³ Kamerstuk 29 279, nr. 423

⁴ Artikel 6:263n Burgerlijk Wetboek

⁵ Uitspraak Hoge Raad met antwoord op prejudiciële vraag van rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:HR:2019:1731

Vraag 7

Wilt u de vragen beantwoorden voor het algemeen overleg over armoede- en schuldenbeleid op 14 november aanstaande?

Antwoord 7

Ja